

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 166

Anden Session.

48de Møde.

Torsdagen den 12te December.

(Fortfat).

Tfcherning: Det gjør mig ondt, at jeg ikke kan følge et saa godt Exempel, fordi der er mange Ting, som jeg troer maa fremhæves ved denne Sag, som forekommer mig, ikke at være kommen klart frem endnu. Det blev bemærket, at jeg paa ingen Maade modstrider en saadan Indretning eller noget Lignende, som her foreligger, der skulde føre en særskilt Udvalgt her ind i Thinget, det var heller ikke min Mening at modsætte mig det, det var aldeles rigtigt det jeg udtalte, nemlig, at jeg ikke ønskede Andet end at see Statens forskjellige Dele bragt ind under eet Paulun, men her ligger Forskjellen, idet jeg siger, at Færøerne blive ikke til en Statsdeel, naar den umiddelbart bliver draget ind i denne Institution, hvor den drukner forinden. Det er netop det jeg forlanger, at vi, førend vi indføre en Repræsentation af den Art, hvori Færøerne som Færøer gaaer op og bliver en Statsdeel, faaer et Færø som Færø. Vi maae vel lægge Mærke til, at vi paa ingen Maade kunne anfille disse Sammenligninger, som her ideligen skee med det øvrige Danmark og med de Dele af Danmark, som ikke ere komne med strax ved Grundlovens Udgivelse og ved den første Valglovs Indførelse. Disse Landsdele komme til at staae ligeoverfor os i et ganske andet Forhold, og dem skyldte vi at tage et ganske andet Hensyn til, selv om der ikke være naturlige Grunde, som førte os dertil. Man modsagde min Sammenligning igaar, hvorved jeg sammenstillede Canada med Færøerne, idet man sagde, at Canada staaer i et Colonialforhold til Moderlandet, og det gjør Færøerne ikke. Jeg vilde vende det om og

siige, her handler man med Navne men ikke med Virkeligheden, thi Virkeligheden er netop den, at Canada staaer i et provindsielt Forhold og ikke i et colonialt Forhold til Moderlandet, at Canada er udorganiseret næsten til en selvstændig Stat i Forbindelse med Moderlandet, mens Færøerne netop er holdt under det, som man kalder et colonialt Forhold paa den meest characteristiske Maade, thi det, som især characteriserer den coloniale Forfatning er, at man behersker den igjennem Handelen og til Fordeel for Handlende, og uden Hensyn til om dette System er ført igjennem paa en mere eller mindre faderlig Maade, saa er Systemet i Virkeligheden et colonialt System. Spørgsmaalet er her, om vi, idet vi ophæve dette coloniale System, og i Overensstemmelse med vor Grundlov, ville forsøge at bringe et Land, som hidtil netop har været under et colonialt Forhold til at komme ind under en fælleds Forfatning, ikke først bør giengive dette Land til sig selv i en Stikkelse, som gjør det ikke til Colonie, men som bringer det til at høre op at være Colonie, og det er da meget rigtigt, som den ærede Rigsdagsmand for Hobro har bemærket, at det her dreier sig hovedsagelig om, fra hvilken Ende man skal begynde, om man enten skal begynde med at kalde en eller saa enkelte Færinger herover til at sidde i Rigsdagen og give Lov, eller om vi først skulle begynde med at kalde et virkeligt folkeligt Liv tilstede for Færingerne selv, og dernæst, naar dette har vundet Indgang, naar dette har klaret sig, see at faae en Repræsentation af det Færø, som da er fremstaaet. Vor Grundlov tyder paa en saadan Fremgangsmaade, og vor Valglov gjør det i en endnu høiere Grad. Man maa vel lægge Mærke til, at de særskilte Deputerede som vælges hertil, ville til Trods for alle vore Be-